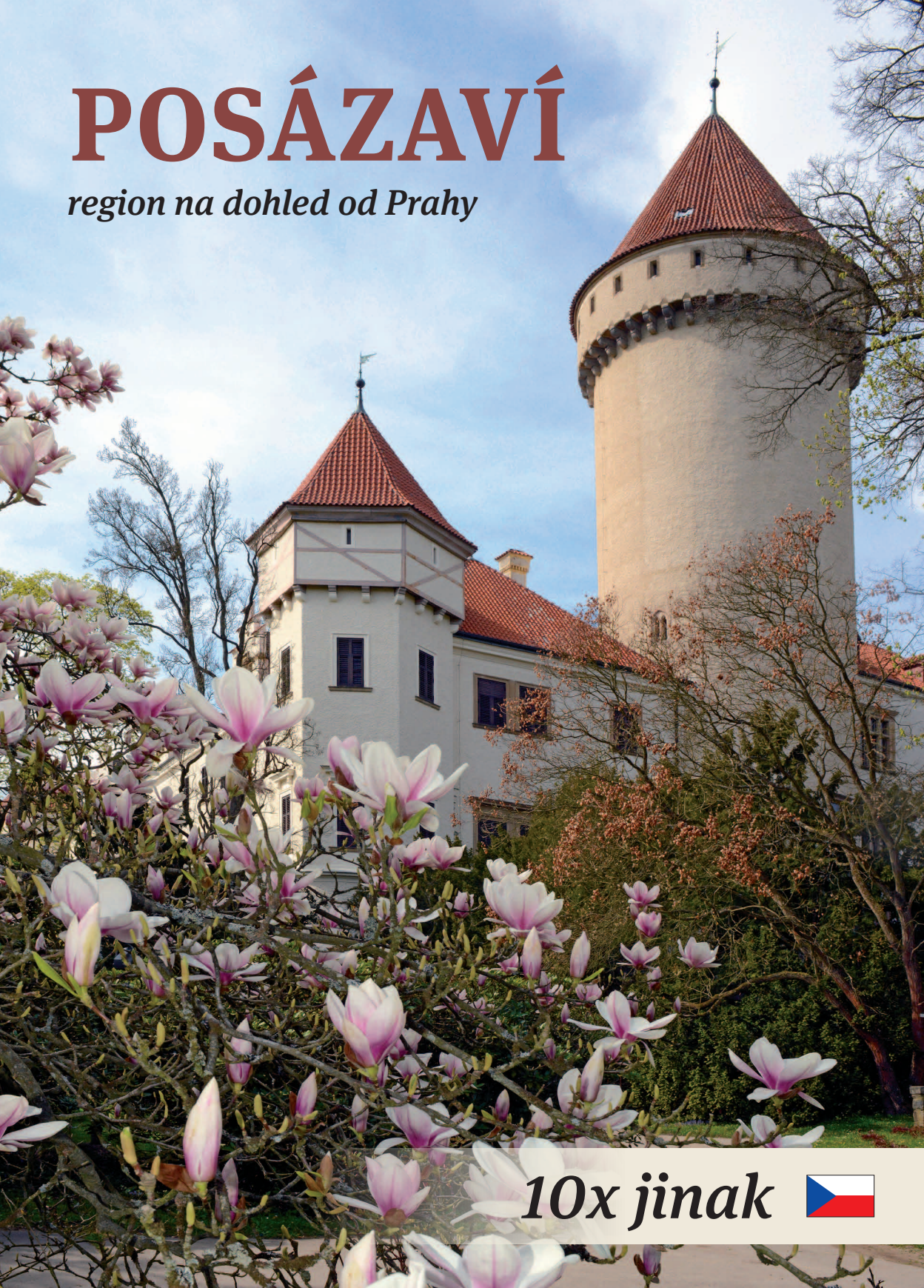

POSÁZAVÍ

region na dohled od Prahy

10x jinak

Informační centra

Kulturní a informační centrum, p.o.
Masarykovo náměstí 230, 256 01 Benešov
e-mail: infocentrum@kicbenesov.cz
tel.: +420 317 726 004
+420 737 205 534

Informační centrum Konopiště
Konopiště 4, 256 01 Benešov
e-mail: konopiste@kicbenesov.cz
tel.: +420 317 705 681
otevřeno: duben – říjen

Informační centrum Čerčany
Sokolská 28, 257 22 Čerčany
e-mail: info@cercany.cz
tel.: +420 775 410 550

Informační centrum Louňovice pod Blaníkem
Zámek 1, 257 06 Louňovice pod Blaníkem
e-mail: infopodbla@atlas.cz
tel.: +420 317 862 022
otevřeno: duben – říjen

Informační centrum Neveklovsko
náměstí Jana Heřmana 333, 257 56 Neveklov
e-mail: info.neveklov@seznam.cz
tel.: +420 605 106 256

Informační a kulturní centrum
Školská 434, 285 06 Sázava
e-mail: infocentrum@mestosazava.cz
tel.: +420 327 320 763

Turistické informační centrum Týnec nad Sázavou
Klusáčkova 2, 257 41 Týnec nad Sázavou
e-mail: ic@centrumtynec.cz
tel.: +420 317 729 050, +420 775 290 032

Informační centrum Jílové u Prahy
Masarykovo náměstí 16, 254 01 Jílové u Prahy
e-mail: info@muzeumjilove.cz
tel.: +420 241 950 791

Informační centrum PARK Konopiště
Hlavní parkoviště na Konopišti
e-mail: icparkkonopiste@seznam.cz
otevřeno: duben – říjen

Informační centrum Votice
Komenského náměstí 177, 259 01 Votice
e-mail: infocentrum@votice.cz
tel.: +420 317 812 505

Muzeum Divišov
Šternberská 158, 257 26 Divišov
e-mail: synagoga.divisov@gmail.com
tel.: +420 317 855 224

Turistické informační centrum Vlašim
Zámek 4, 258 01 Vlašim
e-mail: info@vlasimskypark.cz
tel.: +420 317 847 207, +420 734 362 091

Internetová studovna Vlašim
Nádražní budova
e-mail: icnadrazi@vlasimskypark.cz
tel.: +420 606 676 590

Německo

Praha

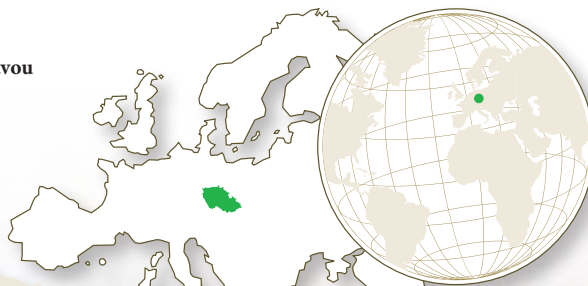
Posázaví

Polsko

Německo

Rakousko

Slovensko

Přijměte pozvání do kraje, kterému dala jméno řeka Sázava. Romantická, nezkrotná, zádumčivá, marnivá, tajuplná... prostě stejná jako celý region, jímž se vine jako zlatá nit. Pavučina jejích jemných sítí pomyslně spojila staré hrady, zámky, mosty, hutě, doly, muzea..., aby z nich vytvořila jedinečnou kroniku tisícileté historie jednoho z malebných koutů české země. Kroniku, která je i bez psaného slova tolik čitelná! Stačí ji jen otevřít...

Řeka Sázava

Můžete ji milovat, obdivovat, zatracovat i nenávidět, jen ne přehlížet. Umí být vlídná, čarovná, zlá i nebezpečná. Říkalo se jí Zazoa, Zazavia nebo Sassawa. Po staletí se vedly diskuse o tom, kde pramení. Až se nakonec v jejím „rodném listě“ objevily mokřiny mezi Kamenným a Šindelným vrchem na Vysočině. Odtud se pak přes rybník Velké Dářko vydává na svou dvousetkilometrovou pouť k Davli, kde se setkává s temnou Vltavou.

Sázava se jako zlatá stuha vine lesy, mokřinami, loukami, městy a obcemi. Vytváří malebné meandry, zařezává se do hlubokých údolí se strmými stráněmi. Místy teče líně, jinde se s řevem valí kamenným řečištěm vytvářejíc dravé peřeje. Zkrotit ji dokážou jen jezy.

Sedněte do loďky a nechte se unášet jejími vlnami, třeba až k Praze. Dovezou vás k tramským osadám, zámkům a hradům, zříceninám, skalnatým ostrohmům, zlatonosným dolům, kostelům i kamenným mostům. Jsou na první pohled mlčící, ale přesto tolik vypovídající kronikou regionu. Prozradí hodně například o životě a době českého krále a římského císaře Karla IV. nebo o lovecké vášni následníka rakousko-uherského trůnu Františka Ferdinanda d'Este. Pochopíte, čím zdejší krajina učarovala malířům Janu Zrzavému a Františku Ženíškovi, spisovateli Jaroslavu Haškovi nebo hudebnímu skladateli Josefu Sukovi. Dozvíte se, co k řece Sázavě přivedlo sklářskou rodinu Kavalírů.

Pokud je vám plavba na vratké loďce cizí, lehněte si do trávy někde na břehu Sázavy, zavřete oči a popusťte uzdu své fantazie. V tichém šumění řeky třeba zaslechnete legendu o zakladateli sázavského kláštera svatém Prokopovi, voroplavcích na Sázavě či loupeživých rytířích.

e-mail: info@posazavi.com

<http://www.posazavi.com>, sekce Aktivní turistika

Jílové u Prahy

Malebné, starobylé, kouzelné... a zlaté je město Jílové u Prahy. Drahý kov se tady těžil stovky let. Mlčícími svědky dolování jsou už jen kilometry pustých štol klikatících se hluboko pod povrchem země. Vydejte se jimi na dobrodružnou výpravu za poznáním historie sídla, které se už více než 650 let honosí přízviskem „královské zlatohorní“.

Přesné datum založení Jílového zůstane asi nezodpovězeno, podle nepřímých důkazů existovalo už ve 13. století. Jisté je, že městečko vzniklo sloučením hornických osad, jejichž počátky jsou spojovány právě se získáváním zlata. A na množství vytěženého drahého kovu závisel i rozkvět a úpadek Jílového. Nejštědřejší pro něj byla doba vlády Karla IV., který kolem roku 1350 potvrdil městu řadu práv a výhod.

Možná právě tehdy vznikla tvrz, na jejíchž základech byla později postavena radnice, která patří mezi historicky nejceněnější stavby ve městě. Pohnutou

historii má za sebou i kostel sv. Vojtěcha s gotickým deskovým oltářem, který stojí na místě dřevěného kostelíka z 1. poloviny 13. století. Jeho interiér učaroval režiséru Miloši Formanovi, který zde natočil některé scény filmu Amadeus. Prostý, ale všerikající název Mince nese další ze zajímavých jílovských staveb - kamenný dům z 1. poloviny 14. století, jehož vlastníkem byl mimo jiné dvorní alchymista Rudolfa II. Eduard Kelley. V současnosti je v něm Regionální muzeum.

Příznivci adrenalinových zážitků by si neměli nechat ujít návštěvu některého ze zpřístupněných jílovských důlních děl - štol sv. Josefa, štol sv. Antonína Paduánského nebo štol Halíře. Cesty jimi vedou mnohdy chodbami osvětlenými jen hornickými lampami, místy se šplhá úzkým komínem po žebřících. „Poklady“ ale čekají na návštěvníky regionu nejen v podzemí. Například u nedalekého Žampachu překlenula rokli Kocour zajímavá technická památka – nejvyšší kamenný železniční most ve střední Evropě.

e-mail: kic@jilove.cz
<http://www.jilove.cz>

Vojenské technické muzeum Lešany

Víte, kde se z malých kluků stávají velcí chlapi a z jejich otců a dědů nostalgičtí pamětníci? No přece ve Vojenském technickém muzeu v Lešanech. S očima dokořán a potutelným úsměvem na rtech procházejí bludištěm hal a vychutnávají si výlet do historie nejen československé armádní techniky. Zavede je do kasáren Rakousko-Uherska, Protektorátu Čechy a Morava, na bojiště severní Afriky, na východní frontu druhé světové války i do normalizačního Československa.

Lešanské muzeum je nejmladší součástí Vojenského historického ústavu Praha. Objekt, ve kterém se nachází, má zajímavou historii. Místní by mohli vyprávět! Třeba o pobočce koncentračního tábora Flossenbürg, která zde vznikla v letech 1943–1945 jako součást německého výcvikového prostoru jednotek SS. Nebo o zajateckém táboře, v němž se zařízení změnilo po druhé světové válce. Vězeňského prokletí se nezbavilo ani v 50. letech 20. století, kdy se proměnilo v tábor nucených prací pro odpůrce komunistického režimu. Potom ho na dlouhé roky obsadili vojáci... Až Historický ústav Armády České republiky otevřel v roce 1995 novou kapitolu jeho dějin.

Jedinečná expozice zachycuje v chronologické zkratce nejdůležitější historické události československé armády od roku 1918 do roku 1962. Snaží se ukázat technický um několika generací československých konstruktérů. Sbírky obsahující přes 700 exponátů jsou prezentovány v deseti halách, pod šesti přístřeš-

ky, ale také na volném prostranství. Je mezi nimi řada světových unikátů, mimo jiné československé vojenské dopravní prostředky z let 1918–1939 nebo kolekce děl systému ŠKODA a motocyklů JAWA. Rozsahem a složením sbírek se lešanské muzeum řadí mezi nejvýznamnější evropské instituce svého druhu.

e-mail: museum@army.cz
<http://www.vhu.cz>

Zámek Konopiště

Již z dálky je vidět dominantu zámku Konopiště – velká věž, vystupující z okolní masy zeleně. S věkem ztratilo Konopiště rysy francouzské pevnosti, kterou kolem roku 1294 založil nedaleko svého rodového sídla pravděpodobně pražský biskup Tobiáš z Benešova. Na důstojnosti to zámku ale neubralo.

V držení sídla, které patří k nejnavštěvovanějším českým památkám, se vystřídala řada vlivných šlechtických rodů – Hodějovští z Hodějova, Albrecht z Valdštejna, Michnové z Vácínova, Vrtbové z Vrtby, Lobkovicové, Sternbergové...

Zámek je však spojován hlavně s jeho posledním majitelem, následníkem císařského trůnu Františkem Ferdinandem d'Este. I když se svou manželkou Žofií z Hohenbergu zemřel rukou atentáčníka už před 100 lety, Konopiště jakoby jeho rodina nikdy neopustila. Autentická pracovna, ložnice, šatna, koupelna, dětské pokoje... Parůžkový salon, věžičky a chodby vyzdobené srncími a kamzičími trofejemi jako důkaz arcivévodovy velké lovecké vášně – to nejen kvůli ní podnikl na přelomu let 1892/1893 cestu kolem světa.

František Ferdinand nechal konopištský zámek přestavět v historizujícím stylu a jeho okolí přeměnil v krajinářský park. Vydejte se do něj třeba na toulky **Růžovou zahradou**. Krásu chladných a palných zbraní nebo zbroje můžete obdivovat v tzv. **Estenské zbrojnici**, která patří k nejcenějším a nejvýznamnějším ve střední Evropě. Unikátní je také soubor dřevorezéb, obrazů a artefaktů s motivy statečného drakobijce, vystavený v **Muzeu sv. Jiří**. Nejen oči

mužské části návštěvníků potěší **herna s kuriózními střelníci**, složená z pohyblivých automatických terčů.

e-mail: konopiste@npu.cz
<http://www.zamek-konopiste.cz>

František Ferdinand d'Este

Kdyby tenkrát, 28. června 1914, následník rakousko-uherského trůnu František Ferdinand d'Este dodržel program oficiální prohlídky města Sarajeva, možná by se dějiny Evropy ubíraly úplně jiným směrem. Kdyby... Jenže arcivévoda se rozhodl navštívit v sarajevské nemocnici lidi zraněné při prvním neúspěšném pokusu o jeho zavraždění. Auto, kterým cestoval, ale odbočilo do špatné ulice, řidič zastavil a chtěl vycouvat, toho využil atentátník Gavrilo Princip a na vůz několikrát vystřelil. I když nevypálil pověstných „sedm kulí“, cíl zasáhl. František Ferdinand a jeho manželka Žofie z Hohenbergu útok nepřežili. Na Konopiště ke svým třem dětem už se nevrátili.

Jaký vlastně byl František Ferdinand d'Este, muž, který se pro mnohé generace stal symbolem začátku první světové války? Byl opravdu výbušný, pomstychtivý a rozhazovačný? Byl schopný stratég, vášnivý lovec, vtipný společník, milující manžel a otec? Málomocná historická postava vyvolává tolik rozporuplných otázek. S jejich zodpovězením může

pomoci návštěva Konopiště – panství obklopeného kouzelnou přírodou, které se pro arcivévodovu rodinu stalo na dlouhé roky domovem, a které nesmazatelně ovlivnilo rozvoj celého regionu.

Přesvědčte se na vlastní oči o tom, že zámek Konopiště dodnes neztratil nic z lesku doby svého posledního soukromého majitele. Najdete zde koberce, po kterých František Ferdinand šlapal, křesla, ve kterých sedával, šálky, ze kterých pil, trofeje, které sám ulovil... Nebo zajedte do podzámčí – do nedalekého Benešova. Ze zdejšího vlakového nádraží arcivévoda často vyrážel na své cesty – připomíná to císařský salonek, který tehdy sloužil jako luxusní čekárna. Nebo si vychutnejte autentickou atmosféru benešovského Pivovaru Ferdinand, který nese jméno svého někdejšího vlastníka.

e-mail: ferdinand@pivovarferdinand.cz
<http://www.pivovarferdinand.cz>

Město Benešov

I když bývá často označován za podzámčí Konopiště, existoval Benešov mnohem dříve než původní hrad, který nechal ve 13. století postavit nad Konopišským potokem pravděpodobně pražský arcibiskup Tobiáš z Benešova. Opevněný panský dvorec s kostelem a podhradím na žulové ostrožně Karlov vybudovali jeho zakladatelé Benešovicové zřejmě už v polovině 11. století, aby chránil významnou zemskou cestu z Prahy do jižních Čech a Rakouska.

Stísněné prostory středověkého sídliště brzy přestaly vyhovovat rostoucím nárokům svých stálých i přechodných obyvatel. Benešovicové navíc toužili vlastnit sídlo městského typu. Nebránili proto založení velkého tržiště ani stavbě minoritského kláštera. A rozvoj Benešova podporovali i další majitelé – Sternbergové, jejichž osmicípou žlutou hvězdou má dodnes město ve svém znaku.

Vydejte se na procházku poklidným Karlovem se zříceninou minoritského kláštera, kostelem sv. Mikuláše a zvonici, v níž visí jeden z nejstarších zvonů v Čechách. Na Masarykově náměstí nemůžete minout kostel sv. Anny s piaristickou kolejí – důkaz, že Benešov byl na počátku 18. století centrem kultury a vzdělanosti celého kraje. Na protější straně náměstí stojí radnice přestavěná podle projektu známého českého architekta Josefa Pleskota.

Nevšedním zážitkem může být návštěva Muzea umění a designu s expozicí kresby a grafiky osobností českého umění 20. století, s první stálou výstavou české a slovenské fotografie i s jedinečnou sbírkou designu a soudobé české plastiky a malby. Pod jednou střechou stačí vyjít jen pár schodů a vstoupíte do Muzea Podblanicka – přijměte jeho pozvání na pomyslný výlet do historie Benešova a 102. pěšího pluku, který byl s městem úzce spjat.

Benešov projdete v klidu pěšky. Unaveným nohám ale můžete nechat odpočinout při jízdě městským ekovláčkem, který vás zaveze ke všem zajímavým místům, které byste při návštěvě tohoto města neměli minout. Svězt se jím však můžete až na nedaleký zámek Konopiště a poté i zpět.

e-mail: mu-bene@benesov-city.cz
<http://www.benesov-city.cz>

Zámek Jemniště

Jaký pohled se asi naskytl věhlasnému českému architektu Františku Maxmiliánu Kaňkovi, když ve 20. letech 18. století poprvé vystoupal na malý pahorek nedaleko Jemniště, aby splnil přání majitele zdejšího panství hraběte Františka Adama Trauttmansdorffa a navrhl pro něj nový zámek? Kdoví... Jedno je však jisté. Elegantní jednopatrová stavba, která zde vznikla, si zaslouží být nazývána barokní perlou středních Čech.

V roce 1754 zámek vyhořel, ušetřena zůstala jen kaple sv. Josefa, na jejíž výzdobě se podílel malíř Václav Vavřinec Reiner a sochař Matyáš Bernard Braun. Po ničivém ohni nechal František Adam Trauttmansdorff celý zámek přestavět a nově vybavit. Vzhled šlechtického sídla se od té doby příliš nezměnil. Jen jeho zahrada dostala podobu romantického anglického parku, v současnosti krásně udržovaného.

Od roku 1868 je zámek Jemniště spojován s rodem Sternbergů. Současný majitel Jiří Sternberg sídlí obývá s manželkou Petrou, synem Vojtěchem Václavem a dcerou Izabelou. Památku zrekonstruovali, zpřístupnili veřejnosti, zařídili expozice, otevřeli **Café Custoza**, kde prodávají originální domácí dezerty. Vybavili **romantické apartmány** a hostům vaří vlastní zvěřinu. Vytvořili sály na oddávky, v parku založili **alpinium**, **rosarium** a vysadili stovky rostlin a dřevin. Přijďte se přesvědčit! Nebo se nechte zlákat jedinečným stylem značky Hunting Dress Code Petra Sternbergová z dílny zámecké paní.

Bohatě zařízené pokoje navozují dojem, že si jejich obyvatelé jen na chvíli někam odskočili. Otevřený kufřík, šaty rozložené na posteli, prostřený stůl v jídelně, zdobený čajový servis v salonku – jen do něj

nalít zlatavou tekutinu a smocit rty... Jak se asi žilo zámeckým pánům? Chcete to okusit na vlastní kůži? Stačí si pronajmout některý ze zámeckých apartmánů. A pak popustit uzdu fantazie – kdo asi v minulosti uléhal do postele s nebesy, používal ručně malované umyvadlo, hřál se u ohně v krbu...? Nebo si dopřejte procházku upravenými zahradami či si nechte připravit piknik v zákoutích zámeckého parku.

e-mail: zamek@jemniste.cz
<http://www.jemniste.cz>

Zámek a park ve Vlašimi

Psal se rok 1744, kdy se mladičká majitelka vlášimského panství Marie Josefa hraběnka z Trautsonu a Falkensteina provdala za Karla Josefa hraběte z Auersperga. A společně začali psát novou historii zámku, jehož základy byly položeny na ostrohu nad řekou Blanici už na počátku 14. století. Kolem reprezentativního šlechtického sídla nechali vybudovat jedinečný přírodní krajinářský park doplněný množstvím romantických staveb a zákoutí. Čínský pavilon, starý hrad, Pěvcův háj, koupadla, Kanárčí ostrov, Benátská studánka, Amorův templ, Samsonův sloup... Některé z nich se dochovaly až do současnosti.

Klenovští ze Ptení nebo Vostrovcové z Kralovic.

Nynější klasicistní vzhled sídla je dílem posledních šlechtických majitelů knížat z Auerspergu. Inspirováni antikou, gotikou, Orientem i samotnou přírodou nechali zbourat hradby, zasypat příkopy kolem zámku a původní loveckou oboru proměnili v romantický park. Učaruje každému, kdo se pustí po jeho cestách a cestičkách. Inspiraci v něm našli i hudební klasici **Bedřich Smetana**, který své mládí prožil v nedalekých Růžkových Lhoticích, nebo **Gustav Mahler**, který jezdil do Vlašimi za přibuznými.

Pozůstatky původního gotického hradu se zachovaly jen v architektuře severního zámeckého křídla s věží. Pomyslný podpis zanechaly na stavbě všechny panské rody, které ho měly v držení. Byli mezi nimi vedle pánů z Vlašimi, z nichž pocházel druhý pražský arcibiskup a rádce Karla IV. Jan Očko, také například Trčkové z Lípy, Stranovští ze Sovojovic,

Od roku 1945 patří zámek městu. Sídlí v něm **Muzeum Podblanicka** a odborné učiliště.

e-mail: muzeumvlasim@iol.cz
<http://www.muzeumpodblanicka.cz>

Hrad Český Šternberk

Majestátní hrad stojící na skalnatém ostrohu nad řekou Sázavou už z dálky vzbuzuje obdiv a zájem. Původně obranný středověký hrad ovšem svým vzezřením klame. Za silnými kamennými zdmi se nachází zámecký interiér vybavený historickým nábytkem i užitnými uměleckými předměty, které přibližují historii sídla i životní příběhy jeho zakladatelů, příslušníků starého českého rodu Sternbergů, kteří ho dodnes vlastní.

Kolem roku 1241 nechal hrad vystavět na strategicky velmi výhodném místě Zdeslav z Divišova a pojmenoval ho podle svého rodového erbu – osmihroté zlaté hvězdy. Módním jazykem byla tehdy němčina, tak se hrad stal „hvězdou na hoře“ a Zdeslav začal používat nový přídomek „ze Sternberga“.

Ve středověku hrad mohutněl, opevňovaly se hradby a stavěly obranné věže. Jedné z nich, předsunuté

obránné baště s břitem, která se zachovala dodnes, se v romantickém 19. století začalo říkat hladomorna. Z jejího horního patra se naskytá nevšední pohled do údolí řeky Sázavy i na okolní kopce. Po třicetileté válce na středověkém hradě už nikdo bydlet nechtěl, bylo tedy nezbytné upravit ho podle nové módy. Vzniklo mnoho elegantně zařízených salonků i hlavní reprezentační sál s erby slavných předků.

Životní styl se proměňoval i nadále, a tak byl hrad na počátku 20. století elektrifikován, vybaven moderními koupelnami a vyhříván ústředním topením. Ve stejné době nechal Jiří Sternberg namalovat obrazový rodokmen a shromažďoval také mědirytiny z období třicetileté války. Vytvořil unikátní sbírku 545 grafických listů, která patří k nejvýznamnějším a největším svého druhu v Evropě.

e-mail: info@hradceskysternberk.cz
<http://www.hradceskysternberk.cz>

Hut' František Sázava

*Za všechno může velká vichřice, která se v roce 1833 přehnala nad městečkem Sázava. Po-
padané stromy, které za sebou zanechala, nikdo nechtěl. Až někoho napadlo nabídnout je
majiteli sklářské huti v nedalekém Ostředku Františku Kavalírovi. Nadšeně souhlasil, ale
aby nemusel dřevo daleko dovážet, rozhodl se u mlýna Kácek nedaleko Sázavy postavit
novou sklárnu. A protože nikdy neměl daleko od slov k činům, otevřel zde v červnu 1837
Svatoproporskou nebo také Babiččinu huť. Její kapacita ale prosperující firmě postupně pře-
stala stačit. Kavalírův syn Josef proto v roce 1882 postavil v Sázavě druhou huť a nazval ji
po svém otci František.*

Osud huti František zpečetilo o 100 let později otevření nových provozů sázavských skláren a nových výrobních hal. Její význam klesal a pomalu chátrala. Poprvé se jí zabýsklo na lepší časy v roce 2010, kdy byla zapsána na seznam kulturního dědictví ČR. Podruhé při ní stálo štěstí, když si její záchranu vzala za své Nadace Josefa Viewegha Sklářská huť František. Na jaře roku 2014 v ní otevřela Centrum sklářského umění.

V autentickém prostředí návštěvníkům poskytne nevšední svědectví o důvtipu, vynalézavosti a zručnosti sklářů. Třeba prostřednictvím unikátní sbírky děl, která vytvořili sklářští tvůrci na mezinárodních sympoziích v Novém Boru. Umělci křehké krásy nechají nahlédnout i pod pokličku svého řemesla, a to prostřednictvím tvůrčích pobytů, diskusí, přednášek a konferencí.

e-mail: info@cestyskla.cz
<http://www.cestyskla.cz>

Sázavský klášter

Legenda praví, že přemyslovský kníže Oldřich na lovu zabloudil v lesích kolem řeky Sázavy. Potkal se tam s poustevníkem Prokopem, který ho zaujal svou šlechtností a moudrostí. Na důkaz úcty pomohl Oldřich Prokopovi proměnit jeho poustevnu na skalnatém břehu řeky v klášter a Prokop se stal jeho prvním opatem...

Poustevník Prokop, který byl v roce 1204 jako první český světec svatořečený Římem, přišel do Sázavy snad po roce 1009 a vytvořil kolem sebe funkční poustevnickou osadu. S pomocí přemyslovských knížat ji proměnil nejen ve významné benediktinské opatství se staroslověnskou liturgií, ale také v centrum slovanské vzdělanosti a umění.

Ve své tisícileté historii neměl Sázavský klášter vždy na růžích ustláno – zažil vzestupy i pády. I když byli slovanští mniši na konci 11. století vyhnáni, ani jejich latiniští nástupci na svatého Prokopa nezapomněli a v následujících staletích šířili úctu k němu dál. Zájem o něj neutichl ani poté, co Josef II. v roce 1785 nechal kláštery zrušit. Svatoprokopská legenda žila dál v dílech literátů, badatelů, historiků, archeologů... A dotváří nezaměnitelnou atmosféru místa úzce spojeného s dějinami české země až do současnosti. Právem mu proto náleží titul národní kulturní památka.

Zkuste se vydat po stopách sv. Prokopa. Objevíte kouzlo míst, kterými prošel při svém putování krajem. Jsou opředeny tajemstvími i zajímavými příběhy.

hy. Například **Čertova brázda**, kterou podle pověsti vyoral sv. Prokop pluhem, do něhož zapráhl čerta. Zázračná moc je přisuzována **studánce Vosovka**, u níž se prý sv. Prokop setkal s knížetem Oldřichem a která proslula zázračnými uzdraveními nemocných. Léčivé účinky přičítají tradice i údajnému **lůžku sv. Prokopa**, velkému kameni nad půvabnou studánkou Rakovka.

e-mail: sazava@npu.cz
<http://www.klaster-sazava.cz>

Praha

Stověžatá metropole patří k nejnavštěvovanějším evropským městům. Z Posázaví je to na její práh jen pár desítek minut jízdy autem, vlakem nebo autobusem. A možná díky tomu to byli právě Pražané, kteří ve 20. letech 20. století objevili kouzlo kraje kolem řeky Sázavy. Ve snaze najít klid a pohodu sem ve volných chvílích utíkali z ruchu velkoměsta do srubů, chat a chalup stojících na malebných březích či strmých skalách nad romantickým vodním tokem. A utíkají sem i v současnosti...

Člověku toužícímu po neobvyklých zážitcích, poznání, dobrodružství a zábavě má Praha určitě co nabídnout. Je nejen učebnicí architektury s překvapivým množstvím pamětihodností, ale také moderním městem plným života.

Historické jádro Prahy o rozloze 866 hektarů bylo v roce 1992 zapsáno na Seznam světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO. Procházka jeho uličkami se může změnit v poutavý výlet do minulosti. Návštěvníka zavede na Pražský hrad, Karlův

most, ke Staroměstské radnici s unikátním orlojem, do židovského města...

Praha však není jen turistickým skanzenem, je především živou pulsující metropolí se spoustou výstavních sálů, divadel, kin, kaváren a restaurací. Přijďte se přesvědčit!

Foto: Lubomír Stiburek

Zdroj fotografií: CzechTourism

e-mail: tourinfo@prague.eu
<http://www.prague.eu>

POSÁZAVÍ
www.posazavi.com

Vydala Posázaví o.p.s., Zámek Jemniště 1, 257 01 Postupice
v roce 2014 nákladem 5 000 ks

Text Jaroslava Tůmová

Fotografie Jaroslav Pelíšek, archiv Posázaví o.p.s.
Grafická úprava a tisk Pavel Fuksa – GraTypoPrint

NEPRODEJNÉ

ISBN 978-80-87684-17-7